

Εμβοές_#5

τερη συλλογική έκφραση του γκρούπ με μέλη που έρχονται και φεύγουν απο τη μέρα που ξεκινήσατε;

(KPJ) Αυτή τη στιγμή ενεργοί είμαστε Heiko κι εγώ. Ο χρόνος καθορίζει ποιοί είναι ενεργοί και ποιοι όχι. Δε δουλεύει σα σε γκρούπ. Κανείς δεν είναι εκτός. Η συγκεκριμένη στιγμή είναι η ουσία. Στο τέλος η αρχή του σύμπαντος ως όλου είναι αυτή που μένει. Παρομοίωσέ το ως είκόνα με το σχήμα ενός μωσαϊκού στο οποίο κάθε ψηφίδα είναι απολύτως μοναδική.Σε κάθε περίπτωση, μια εικόνα.

(NM) Αυτό μου δίνει την αίσθηση (διαβάζοντας και το βιογραφικό σας) ότι μερικά project δούλεψαν ως περιπτώσεις για μελέτη;

(KPJ) Μερικές ιδέες όντως μοιάζουν σα να καταλήγουν σα μια μορφή περίπτωσης για μελέτη. Όχι ότι αφορούν μια προαποφασισμένη εννοιολογική προσέγγιση παρόλο που σίγουρα καθορίζονται απο το περιεχόμενο τους. Αλλά ποτέ αποκλειστικά και ποτέ σαν καλλιτεχνική προσέγγιση απο μόνα τους. Όπως είπα μορφοποιούνται πάντοτε απο τους ανάλογους ηθοποιούς.

(NM) Υπάρχουν φορές που ο ήχος είναι σημαντικός για την εικόνα ή το αντίστροφο; Ή όλα μαζί δημιουργούν την ολιστική αντίληψη του συνόλου;

(KPJ) Δεν υπάρχει σημασία που να καθορίζεται από μια πλασματική κατάταξη.
Είναι η ίδια η διαδικασία, αυτή η σύνθετη φόρμα απο την οποία δημιουργείται το σύνολο.Είναι ιδανική πάντοτε για μια συλλογική προσέγγιση όσων εμπλέκονται σε αυτή. Αυτή η ένωση όλων αυτών μέσω των αισθήσεων των συμμετεχόντων καθώς και οι προσωπικές καλλιτεχνικές προσεγγίσεις και εκφράσεις.

Δε θα το λεγα έτσι σα ν'ακούγεται μοδάτα 'ολιστικό'.Αλλά καλύτερα συνάντηση σε ένα επίπεδο κατανόησης. Και την ίδια στιγμή ξεκινάμε για την επόμενη στιγμή και αυτή η στιγμή είναι η ουσία.

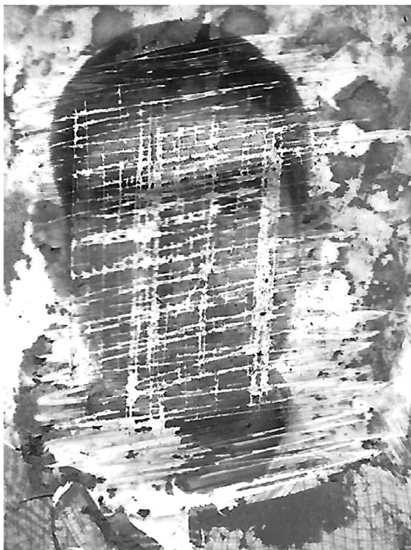
Για περισσότερες πληροφορίες:
the-oval-language.de

Εμβοές #5

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Εξώφυλλο: T.Tillvind
Στήσιμο: Ν.Μαλεβίτσης/Ί.Χριστοδουλίδης
https://issuu.com/emvoes

Rafael González

Με το Rafael Gonzalez αρχίσαμε να αλληλογραφούμε πριν μερικά χρόνια ανταλάσσοντας περισσότερο κάρτες, δίσκους & οτιδήποτε μπορεί να φανταστεί κανείς. Ήξερα το όνομα του μέσω του κασσετοκυκλώματος των 80ς/90ς αλλά δεν είχε τύχει ν' ακούσω τη δουλειά του παρά μόνο πριν απο μερικά χρόνια κι αυτό χάρη στον κοινό μας φίλο Hal McGee και απο υλικό που είχε ανεβάσει στο bandcamp του (μπορείτε να βρείτε αρκετό υλικό τόσο παλιό απο τα 80ς όσο και πρόσφατο halmcgee.bandcamp.com).

Η παρακάτω συνέντευξη προέκυψε τυχαία στις αρχές του I8 και εικάζω ότι φωτίζει το βασικό μονοπάτι της διαδρομής του.

Μπορείτε να πάρετε μια ιδέα απο τη δουλειά αλλά και απο την επικοινωνία του μέσω mail art και όχι μόνο εδώ rafaglezzz.tumblr.com

- Πως γεννήθηκε το ενδιαφέρον σου για την πειραματική μουσικη; και πώς για τη mail art; και τι είναι το κασσετοκύκλωμα και η mail art για εσένα;

(RG) Στα 80ς ήμουν τυχερός να βρεθούν στο δρόμο μου κάποιοι ενδιαφέροντες φίλοι και συμμαθητές που είχαν αρκετά περίεργους δίσκους (ή τουλάχιστον ακούγονταν περίεργα στα δικά μου αυτιά) Cabaret Voltaire, Tuxedomoon, Residents, κ.α. Μια μέρα ένας απο αυτούς αγόρασε ένα φάνζιν που εξέδιδε το STI (Σαραγόσα, Ισπανία) που ήταν αφιερωμένο στους Whitehouse. Λίγο πρίν ή λίγο μετά, ένας άλλος φίλος μας έδωσε μια κασσέτα της Interaction (Μαδρίτη, Ισπανία). Μια παρέα φίλων είχε ήδη ξεκινήσει την 3ΕΜ και με αυτές τις νέες ανακαλύψεις ξεκινήσαμε να γράφουμε γράμματα στο STI και ένας απίστευτος κόσμος γεμάτος απο θόρυβο και κασσέτες ανοίχτηκε μπροστά μας. Εκείνη την εποχή ανακαλύψαμε και τη Mail Art, αναπόσπαστο κομμάτι του κασσετοκυκλώματος της πειραματικής μουσικής. Η Mail Art έκανε την επικοινωνία με κόσμο σχεδόν σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη πολύ ενδιαφέρουσα, διασκεδαστική και πολύ πιο διαφορετική απο την τυπική είδους επικοινωνία που φαντάζεται κανείς. Ένα είδος ρευστού καναλιού πληροφόρησης και τέχνης που δεν άνηκε στις προδιαγραφές που έχουν επιβληθεί απο τη βιομηχανία και μιά άμεση και προσωπική επαφή με τους καλλιτέχνες. Εν συντομία η Mail Art δεν έχει να κάνει με την Τέχνη.

The Oval Language

Τους The Oval Language τους γνώρισα στο 'Intercession with occupants" IO" που κυκλοφόρησε το 2000 στην Hypnagogia τους ανέφεραν τότε ως συνεργάτες των Das Synthetische Mischwebe με τους οποίους συνεργάζονται εδώ και χρόνια και έκτοτε κατα καιρούς διασταυρώνονταν οι δρόμοι μας με διάφορες κυκλοφορίες τους που μου άφηναν άλλοτε ευχάριστη άλλοτε συμπαθητική διάθεση με τον ηλεκτροακουστικό τους ήχο.

Η κάτωθι συνέντευξη έγινε όταν με αφορμή τη συμμετοχή τους τόσο εικαστικά όσο και ηχητικά στη mail art έκθεση 'Τα άστρα κινούνται αφήνοντας σκόνη και ήχο πίσω τους' (mailartstories.tumblr.com) ζήτησα απο το Klaus Peter John, εγκέφαλο της ιδέας να του στείλω λίγες ερωτήσεις ως μια εισαγωγή στον κόσμο τους.

(NM)Οι The Oval Language μου μοιάζουν τόσο στα μάτια μου όσο και στ αυτιά μου ως ένα intermedia/multimedia σύνολο. Πώς ξεκίνησε το ενδιαφέρον σας να αναμειγνύετε διάφορες μορφές έκφρασης;

(KPJ) Έτσι ήταν απο την αρχή. Σαν τραγουδιστής απλά να γράφω και να τραγουδάω στίχους δεν ήταν αρκετό. Το ενδιαφέρον μου αρχίζει απο τη στιγμή που αρχίζουν να ενώνονται διάφορα στοιχεία. Δουλεύοντας με άλλο κόσμο και καλλιτέχνες είναι σημαντικό για εμένα. Και η πλάκα είναι ότι είναι μια σημαντική άποψη. Αυτή η παιγνιώδης προσέγγιση της ζωής σα να την αντιλαμβάνεται ένα παιδί. Και αυτό λειτουργεί ανεξαρτήτως την ηλικία.

Το γκρούπ και οι προεκτάσεις του είναι μια ευχάριστη προσθήκη σε αυτό. Ειδικά όσο αφορά εργασίες που σχετίζονται με το περιεχόμενο του, αυτό είναι ανεκτίμητο.

Ο καθένας μας έχει τη δική του "γλώσσα" και την προσθέτει μέσα στο σύνολο. Περισσότερο όταν είναι πιο σταθερή και ο καθένας μας δρα ως μια συμπαντική αρχή σε ένα καλλιτεχνικό επίπεδο.

(NM) Αυτό έχει να κάνει με τις διαφορετικές προελεύσεις των μελών του γκρούπ; Ή επίσης και με ανθρώπους με τους οποίους έχετε συνεργαστεί στην πάροδο των χρόνων σα να είναι μέλη του γκρούπ σε συγκεκριμένες ιδέες και σύνολα; Εικάζω ότι σε τέτοιες καταστάσεις οι δουλειές τείνουν να είναι αμφίδρομες.

(KPJ) Αυτό δουλεύει σε όλες τις κατευθύνσεις.Ιδιαίτερα σημαντικό ειναι ο ανθρώπινος παράγοντας.Καλλιτεχνικά θα λεγες συνδέεται π.χ. με τον πειραματικό ήχο. Αυτό είναι για μένα το σημείο που ξεκινάνε όλα. Και το εικαστικό πλάνο που επικοινωνώ είναι η ασπρόμαυρη φωτογραφία.Αυτό είναι το επίπεδο που σταθερά υπάρχει για εμένα.Αναφέροντάς το σε προσωπική βάση.

Έπειτα, συναντώντας συνεργάτες που εκτιμώ, η δουλειά για το περιεχόμενο και τη φόρμα ξεκινά. Για την εξέλιξη και την πραγματοποίηση μιας ιδέας όλοι οι συμμετέχοντες είμαστε ίσοι και συμμετέχουμε στο ίδιο επίπεδο.Έτσι ο καθένας μας δίνει στο έργο την προσωπική του καλλιτεχνική υπόσταση.

(NM) Μιλώντας για μέλη, οι The Oval Language αυτή τη στιγμή είναι οι Heiko και εσύ (Klaus-Peter John), υπάρχει μεγαλύ-

Καθώς η attenuation circuit ξοδεύει αρκετό απο το χρόνο μας δεν προλαβαίνουμε πλέον να προωθούμε και τη δουλειά φιλικών εταιρειών και καλλιτεχνών δυστυχώς. Απο την άλλη αυτό θα απαιτούσε άμεση και τρελή πληροφόρηση, επίσης. Αλλά προσπαθούμε να το κάνουμε όταν βρίσκουμε χρόνο. Αναφορικά με επικοινωνία, όχι δεν έχουμε προβλήματα γενικά. Υπάρχει πάντοτε ένα κλίμα στο οποίο δουλεύουμε καθώς έχουμε τις ίδιες προθέσεις, να προωθούμε μουσική και να δουλεύουμε μαζί. Το σκληρότερο όλων είναι ίσως όταν έχεις να δουλέψεις με διανομείς και mail order που αγνοούν τις μικρές εταιρείες όπως εμάς, παρόλο που καταλαβαίνουμε το γεγονός ότι υπάρχει τόσο πολύ μουσική εκεί έξω που δεν προλαβαίνουν να την καλύψουν ολοκληρη.
Για τους ίδιους λόγους είναι δύσκολο να διανέμω φυσικές (& ψηφιακές) κυκλοφορίες πλέον.
Εξ' ου και γιατί σταματήσαμε να εκδίδουμε CD-R και κασσέτες (αν και εκδίδω κασσέτες του δικού μου project καμία φορά) και επικεντρωνόμαστε περισσότερο σε CD και σε βινύλιο. Το να πουλάς υλικό σε συναυλίες παραμένει ικανοποιητικό αλλά λειτουργεί εξίσου καλά και το distro για τη διανομή των κυκλοφοριών.
Σαν καλλιτέχνης προτιμώ τα φυσικά μέσα περισσότερο. Με την εταιρεία επικεντρωνόμαστε στη δωρεάν διανομή ψηφιακά των κυκλοφοριών μας καθώς αυτή τη στιγμή είναι ο μόνος τρόπος να προωθήσουμε τους καλλιτέχνες μας όσο καλύτερα γίνεται έχοντας στα υπόψη και το πρόβλημα πωλήσεων φυσικών κυκλοφοριών και επομένως τα διαθέσιμα χρήματα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σε μια φυσική έκδοση.

Ακόμα συνεργάζεσαι με το Rigo του Bad Alchemy για κυκλοφορίες;

Ο Rigo μας υποστηρίζει αρκετά με πολλές κριτικές.Δεν έχουμε κάποιο πλάνο να βάλουμε κάποιο CD σε κάποιο μελλοντικό τεύχος του Bad Alchemy αλλά είμαι σίγουρος ότι αργά ή γρήγορα κάτι θα προκύψει.

Παρατηρώ επίσης ότι στηνετε διάφορα μικρά φεστιβάλ όχι μόνο ως Emerge αλλά και μέ άλλα προσωπεία όπως της attenuation circuit. Μπορείς να μου δώσεις λίγες πληροφορίες και για αυτή τη δραστηριότητα;

Απο το 2014 ξεκινήσαμε να στήνουμε diy συναυλίες εδώ στο Ausburg σε μηνιαία βάση σε διάφορα μέρη. Δεν κλείνω επίσημα ονόματα, απλά στήνουμε συναυλίες περισσότερο για φίλους και καλλιτέχνες της εταιρείας, ή τα βάζουμε στο πρόγραμμα των δικών μας περιοδειών αν και συμπεριλαμβάνουμε και άλλους καλλιτέχνες όταν αυτό είναι εφικτό.
Το 2016 κάναμε το πρώτο re:flexions, ένα μικρό φεστιβάλ εδώ και για την τρίτη εκδοχή του φέτος θα προσπαθήσω να το κάνω λίγο μεγαλύτερο. Υπάρχει ανοικτό κάλεσμα σε καλλιτέχνες που θα θελαν να έρθουν να παίξουν και η ιδέα πίσω απο τη φάση είναι να συνεργαστεί κόσμος που δεν έχει ξανασυνεργαστεί μεταξύ του σε μία νέα σύνθεση ή αυτοσχεδιασμό. Πέρα απο μια μοναδική μουσική εμπειρία επικεντρωνόμαστε και στην πολιτιστική ανταλλαγή τόσο των καλλιτεχνών όσο και του κοινού.

Create your own myths while listening to our new releases!

Attenuation Circuits links:
- http://www.attenuationcircuit.de/
- emerge.bandcamp.com/

- θα θελες να μου δώσεις μερικές σύντομες πληροφορίες για την ηχητική σου δουλειά και τα σύνολα στα οποία ήσουν μέλος;

(RG) Στα 80ς ήμουν μέρος της κολλεκτίβας 3EM (Μίερες, Αστούριας, Ισπανία) μέσα στην οποία υπήρχαν διάφορα ηχητικά και καλλιτεχνικά σύνολα. Περισσότερο σχετιζόμουν με τους Ética Makinal και Brigada Nadie.Μετά απο τη διάλυση της κολλεκτίβας ξεκίνησα τους I.Q.C.M. που έχει τελειώσει ως ιδέα επίσης και σήμερα συνεχίζω με το δικό μου όνομα. Μπορείτε να βρείτε πληροφορίες για τα παρελθόντα σύνολα εδώ:

discogs.com/es/artist/760267-Etica-Makinal
discogs.com/label/540523-3EM-Producciones
discogs.com/es/artist/283176-IQCM

d E

Το d E (κατά κόσμον Α. Καββαδίας) ως καταγεγραμμένο project ξεκινάει το 2013, αν και σαν ιδέα και προσπάθεια ξεκινάει αρκετό καιρό νωρίτερα. Η συνέντευξη που ακολουθεί είναι μία σειρά ερωτήσεων πάνω στην πορεία και τους κεντρικούς θεματικούς άξονες του project και πραγματοποιήθηκε τον Φλεβάρη του 2018 στην Αθήνα.

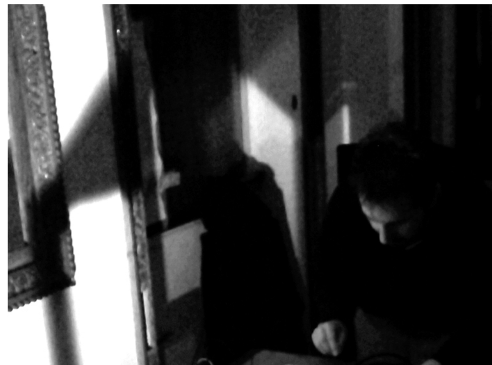
-Γεια, θα ήθελες να μου πείς κάποιες πρώτες πληροφορίες για το project dE; Πότε ξεκίνησε, και πάνω σε ποιά λογικη;

Γεια χαρά.Το project d E ξεκίνησε το 2011,ως χώρος προσωπικής αποσυμπίεσης και εργαστήριο ηχητικού πειραματισμού.Η λογική σύνθεσης ήταν και παραμένει η συναισθητική παραγωγή ήχων - μίξης και η live ηχογράφηση του αποτελέσματος ώστε να καταγράφεται η Στιγμή, ως ηχητική φωτογραφία αυτούσια, χωρίς δυνατότητα περεταίρω παρέμβασης ή καλλωπισμού.

- Επαιζες ή παίζεις με άλλες μπάντες πριν ή μετα τη δημιουργια του d E; Πώς σε εχει επηρεάσει στη μουσική και την αντίληψή σου αυτή η ενασχόληση;

Έχω παίξει με αρκετά σχήματα από το 2008, σε διάφορες μουσικές φόρμες και πόστα. Από μπάσο στους Phoenix Catscratch και Fuite Mentale, ηλεκτρονικά (synthesizers, drum machines, noise generators) σε Mezzo Coprano, Εμφιαλωμένους Εραστές, Οδός 55.

Αυτή τη στιγμή πέρα από το dE συμμετέχω σε μία νέα μουσική σύμπραξη σε techno ύφος.Ομολογουμένως σε κάθε σταθμό κέρδιζα πολλά από άποψη γνώσεων,προσωπικής αντίληψης, εμπειρίας πάνω σε ηχογραφήσεις και στο πώς να συνεργάζεσαι με ανθρώπους.Η διαδικασία παραγωγής, των σχέσεων που δημιουργούνται με ένα έργο, η ανταλλαγή εμπειριών και το να μοιράζεσαι μια τόσο σημαντική προσωπική στιγμή, της δημιουργίας, με έναν συνεργάτη ή με τον εαυτό σου είναι πράγματα τα οποία απολαμβάνω περισσότερο από το αποτέλεσμα -αντίθετα με την κυρίαρχη αντίληψη εκεί έξω.

d E live at Villa Zografou 27.01.17

Η attenuation circuit φυσικά είναι περισσότερο δεμένη με το προσωπικό μου όχημα τους EMERGE και κατ' επέκταση με μένα ως πρόσωπο. Όταν ξεκίνησα την εταιρεία το 2001 ως ένα όχημα να υποστηρίξει τα πρώτα μου μουσικά βήματα (με το ψευδώνυμο dependenz) ήμουν περισσότερο σε επιστημονική φαντασία, όπως Stanislav Lem, Arkadi / Boris Strugazki και παρόμοια. Μουσικά μεγάλωσα μέσω της goth σκηνής στην εφηβεία μου και αυτό με οδήγησε στο industrial και στο ambient βουτώντας με την πάροδο των χρόνων σε περισσότερο αφαιρετικές ηχητικές φόρμες. Απο εκείνη την εποχή και ακόμα, για να ονοματίσω μερικές, επιρροές μου είναι οι Aube, PBK και Vidna Obmana.

Σε αρκετές περιπτώσεις της δουλειάς σου μέσω της attenuantion circuit παρατηρώ επιρροές των Doc Wor Mirran, PBK, Big City Orchestra, AMK & Banned Productions για να αναφέρω παρά ελάχιστους και να μην ονοματίσω σχεδόν όλο το κασσετοκύκλωμα των 80ς....

Καθώς ανακατεύτηκα με την πειραματική μουσική στα τελη των 90ς υπήρχαν ακόμα διαθέσιμες αρκετές απο τις παλιές κασσέτες και ήταν η εποχή που η underground diy σκηνή άλλαζε απο τις κασσέτες στο CD-R. Καθώς ήμουν οπαδός αρκετών απο τους παλιούς 'κασσετο'καλλιτέχνες και κασσετοεταιρείες, ήταν φυσικό η attenuation circuit να δράσει σε αυτό το κλίμα και να μεταφερθεί στον επόμενο αιώνα (όπως και αρκετές άλλες εταιρείες έκαναν επίσης).
Ο σκοπός ήταν και παραμένει να συνδέω καλλιτέχνες και κόσμο γενικά και να μεταφέρω διάφορες ιδέες πέρα απο το σύνηθες (underground) mainstream. Σε αντίθεση με αρκετές εταιρείες που επικεντρώνονται περισσότερο σε μικρού βεληνεκούς είδη πειραματισμού (και κάνουν καταπληκτική δουλειά φυσικά) η attenuation circuit προτιμά να εξερευνά όλα τα είδη της μουσικής και της τέχνης που είναι πειραματική σε μεγάλο βαθμό χωρίς να ενδιαφέρεται για περιορισμούς με την εξαίρεση βίαιων και πολιτικά ακραίων λογικών και φωτογραφιών.

Μας αρέσει περισσότερο να είμαστε ουδέτεροι και αφαιρετικοί με τη μουσική μας,παραμένοντας πολιτικές οντότητες όμως.

Θα μου δώσεις μερικές σύντομες πληροφορίες για τη δουλεια σου ως Emerge;

Οι Emerge προέκυψαν όπως σου προανέφερα έπειτα απο τα πρώτα μου βήματα στη μουσική ως dependenz, ξεκινώντας με περισσότερο εννοιολογικές κυκλοφορίες και ήχους. Αρκετά επηρεασμένος απο τη δουλειά του Aube συνήθως περιορίζω τον εαυτό μου σε μία μόνο ηχητική πηγή, εξερευνώντας τη σε διάφορα επίπεδα και δουλεύοντας με μηχανήματα ελάχιστων δυνατοτήτων. Με την πάροδο των χρόνων ο ήχος έγινε σταδιακά πιο μινιμαλιστικός και λιγότερο σκοτεινό drone και πιο συγκεκριμένος στη φύση του. Μια επίσης μεγάλη επιρροή σε αυτό είναι και η φιλία μου με τον Y-TON-G και τη σύνηθη απόλυτη προσέγγισή του στον ήχο.

Αν υπάρχει κάτι που πραγματικά μου αρέσει στην attenuation circuit είναι χειρονομίες όπως η Rollator Series που προωθείς ή αναδημοσιεύεις κυκλοφορίες άλλων εταιρειών που σου αρέσουν. Φυσικά ισχύει το ίδιο και για τις ενημερώσεις σου. Πραγματικά χαίρομαι όταν βλέπω τόσο ενεργούς networkers αλλά επίσης μου προκαλεί και την απορία αν αντιμετωπίζεις προβλήματα με την εταιρεία ή στην επικοινωνία με άλλο κόσμο καμία φορά. Θα ρώταγα και για το distro αν αξίζει να το τρέχεις ή όχι με τη λογική ότι φεύγει και ανακυκλώνεται το υλικό σε συναυλίες, κλπ και έτσι κρατάς μια ισορροπία ή όχι; Επίσης μου προκαλεί την απορία αν προτιμάς το τελείως ψηφιακό μέσο πλέον ή μέσα όπως το CD, η κασσέτα και το βινύλιο εξοικονομώντας εξίσου ισορροπία;

Η Rollator Series είναι αφιερωμένη στο (harsh) noise του σήμερα και την τρέχει ο φίλος μας Burkhard Jaeger γνωστός και ως ORiFiCE.Καθώς σταματήσαμε να κυκλοφορούμε CD-R δεν είναι ενεργή πλέον.

ATTENUATION CIRCUIT

Το όνομα της attenuation circuit το πρόσεξα πριν απο καμία δεκαετία στον κατάλογο της drone ως συνεργάτη του Rigo Dittmann (badalchemy.de) σε κυκλοφορίες που διανέμονταν μαζί με το θρυλικό του φάνζιν Bad Alchemy (μπορεί όποιος ενδιαφέρεται να ανατρέξει σε συνέντευξη του στο τεύχος των εμβοών 'μικρές ιστορίες μοτίβων πλεξίματος'). Αρκετές απο τις κυκλοφορίες ήταν CD-R τα οποία τα έψαξα και άλλα μου κέντρισαν την προσοχή, άλλα με άφησαν ίσως αδιαφορο. Δε θα πρόσεχα περισσότερο την εταιρεία μέχρι που πριν λίγα χρόνια κυκλοφόρησε 2-3 άκρως ενδιαφέροντα LP. Τη συνεργασία του Toy Bizarre με τους Emerge, οι τελευταίοι όχημα του Sascha Stadlmeier που τρέχει και την attenuation circuit και το καταπληκτικό Ace Farren Ford & GX Jupitter Larsen split με Le Scrambled Debutante ft Emerge. Αλλά και απο τα απίστευτα email με ειδοποιήσεις για νέες κυκλοφορίες, συναυλίες κ.ά. που πετάει στο mail list της drone στο yahoogroups με διάφορα τσιτάτα απο βιβλία που έχουν σχέση με τη μουσική συνοδεύοντάς τα με ανάλογα moto για τις κυκλοφορίες της εταιρείας.

Απο εκεί αρχίζει η προσοχή μου στη δουλειά της εταιρείας και στις κυκλοφορίες της αλλά και στη φιλοσοφία της που δεν διαφέρει καθόλου απο τις κλασσικές κασσετοεταιρείες των 80ς / αρχών 90ς. Η παρακάτω συνέντευξη προέκυψε το Φλεβάρη του 2018. Για περισσότερες πληροφορίες emerge.bandcamp.com και όπως λέει και ο Sascha "Don't forget to sleep while listening to our new releases!" ή "We whish you challenging experiences while listening to our new releases!"

Ένα απο τα πράγματα που μου αρέσει τα τελευταία χρόνια είναι να διαβάζω τα ενημερωτικά δελτία που ποστάρεις στο mail list της drone (στο yahoogroups).Δεν είναι μόνο οι κυκλοφορίες σου αλλά μου αρέσουν πολύ οι ατάκες που χρησιμοποιείς απο συγγραφείς και βιβλία, με κάνουν είτε να γυρνάω σε κάποιο βιβλίο ή να κυνηγάω κάποιο άλλο που δεν έχω.

Σ' ευχαριστώ. Στέλνω τα μηνιαία ενημερωτικά εδώ και καιρό και καθώς τα στήνω δουλεύω λίγο με αυτά σα να είναι ένα είδος ατελείωτης και συνεχιζόμενης αλλαγής. Έχει σχέση ξέρεις και με την αναδιάρθρωση του δελτίου που έκανα.

Καθώς αρκετός κόσμος δε διαβάζει μεγάλα κείμενα πλέον αφού βομβαρδίζεται απο τόσο πολύ πληροφορία καθημερινά, μου ήρθε η ιδέα να χρησιμοποιώ αυτά τα μικρά τσιτάτα σχετικά με τη μουσική που αντιπροσωπεύουν σε μεγάλο βαθμό και τη γενική ιδέα πίσω απο την εταιρεία αλλά και τη μουσική της. Καθώς συνήθως είναι ασαφή, μπορεί ο καθένας να το αντιληφθεί διαφορετικά και μου αρέσει ως ιδέα. Κρίμα -και δυστυχώς το παραδέχομαι- που αυτή την εποχή δεν έχω πολύ χρόνο να διαβάσω πολλά βιβλία καθώς είμαι αφοσιωμένος στη μουσική εδώ και καιρό.

Με κάνει να αναρωτιέμαι απο τι είδους επιρροές γεμάτες απο λογο- τεχνία και μουσική ξεπετάχτηκε η attenuation circuit;

-Υπήρχε για σένα κάποιος αλληλο- επηρεασμός ανάμεσα σε αυτα τα project (τόσο στο μουσικό όσο και στο τεχνικό κομμάτι);

Από την πλευρά μου, νομίζω ότι κρατάω τα προσωπικά στοιχεία που αναπτύσσω κατα την αλληλεπίδραση που έχω σε κάθε μουσική μου συνεργασία, ενσωματώνοντας τα σε μία καλλιτεχνική γλώσσα. Άρα μπορείς να πεις ότι, αισθητικά, υπάρχει μια συνέχεια αλλά κάθε project είναι μία διαφορετική ιστορία.

-Ποιές ήταν οι βασικές επιρροές για να αρχίσεις να σχηματίζεις την βασική ιδέα πίσω από το project;

Το Νοέμβριο του 2008 επέστρεψα στην Ελλάδα μετά απο ένα ταξίδι που είχα πει ότι θα είναι one way. Γύρισα, πίσω εν μέσω υπαρξιακής αναζήτησης. Σε εκείνο το διάστημα έγιναν οι πρώτες θορυβικές απόπειρες με ενα δανεικό roland jd 800 στο project Mezzo Coprano που είχαμε με τον φίλο Στάθη (Last Dan's Mote) για να διασκεδάζουμε.
Πολύ σύντομα η πραγματικότητα θα ήταν γεμάτη από έντονα συναισθήματα, δρόμο, εκρήξεις, εικόνες, ήχους, συζητήσεις, έρωτα, μουσικές συνεργασίες, πρωινή δουλειά, ταξίδια, συναυλίες, έναν παρ' ολίγον θάνατο και φυσικά αποτυχίες. Όλα αυτα παίξαν το ρολο τους.Σιγά σιγά άρχιζε να γεννιέται η ανάγκη να παίξω μόνος μου μουσική.Κάπου εκεί το 2010, άκουσα πρώτη φορά Zoviet France και αν οι Coil ήταν αυτοί που με είχαν κάνει να αρχίσω να ψάχνομαι με τοπειραμαματικό ήχο ως ακροατής, οι ZF με επηρέασαν στο να ξεκινήσω να παίζω μόνος μου. Σε εκείνη τη φάση αρχίζει να οριοθετείται και αυτός ο προσωπικός χώρος που λέγεται d E.

-Πώς έχουν αλλάξει/εμπλουτιστεί αυτές οι επιρροές μέσα στα χρόνια, πώς βλέπεις να εξελίσσεται η αισθητική του d E;

Η βασική επιρροή παραμένει η Ζωή και δεν είναι ένα σύστημα στατικό. Πάντα θα υπάρχουν νέα προγράμματα που σε εμπνέουν, σε κάνουν να συνδέεσαι και σε κάνουν να απομακρύνεσαι.
Στο πρώτο album “dE” αποτυπώνονται στιγμές από μία περίοδο, σαν σκισμένες σελίδες από ηχητικό ημερολόγιο, τοποθετημένες σε μη χρονολογική σειρά. Στη συνέχεια το project έκανε μια αναδρομή (στο mini album Cognition) σε μια πρώτερη εμπειρία που είχα σε επίπεδο επιστημονικής έρευνας πάνω στο κομμάτι του αυτοματισμού και στη σχέση με τη λειτουργία του ανθρώπινου εγκεφάλου και της ψυχολογίας.

d E live at Villa Zografou 27.01.17

Αισθητικά, από την αρχή υπήρχε έντονα η ανάγκη να περιοριστεί η μουσικότητα. Ήταν έντονη η ανάγκη να αφαιρε-

θεί η περιττή έκφραση και να μείνει γυμνό το συναίσθημα όπως εκφράζεται άναρθρα σε καταστάσεις μεγάλης χαράς ή πόνου.Η συνεχεια βεββαια θα ειναι διαφορετική καθώς νιώθω ότι βρίσκομαι σε νέα πεδία τελευταία.
Το ταξίδι συνεχίζεται.

-Το περιβάλλον της Αθήνας σήμερα, πώς πιστεύεις ότι επηρεάζει κάποιον που ζει και κινείται μέσα σε αυτό, τόσο στο δημιουργικό όσο και στο θέμα της καθημερινότητας; Εσένα πώς θα έλεγες ότι σε έχει επηρεάσει στη μουσική ή και στην καθημερινότητά σου;

Είναι σίγουρα ένα πολύ επιδραστικό, γρήγορα κινούμενο περιβάλλον που δε μπορείς να μη πάρεις θέση. Πάντα έτσι ήταν όμως. Βλέπω νέα ερωτήματα να απασχολούν τον κόσμο γύρω μου και εμένα. Μάλλον δεν ενηλικιώθηκα ποτέ, συνεχίζω να παίζω, να πειραματίζομαι, να ονειρεύομαι και να ανακαλύπτω τον κόσμο από την αρχή, αποδεχόμενος τις εμμονές μου αλλά αποφεύγοντας τις ιδεοληψίες.

-Παρ'ότι όχι άμεσα πολιτικοποιημένο, θα έλεγες ότι το d E είναι μία προσπάθεια προσέγγισης του καθημερινού περιβάλλοντος;

Μέχρι και τη δεύτερη κυκλοφορία νομίζω ότι το project είναι αρκετά προσωπικό και οριοθετημένο από το Έξω, μεταφέροντας όμως πραγματικές εμπειρίες από το Εκεί.
Κάτι σαν ένα δωμάτιο που βρισκόμουν για να συνομιλήσω με τον εαυτό μου δίχως λόγια, να αποτυπώνω αυτά που νιωθώ, με απασχολούν, αυτά που με εμπνέουν. Στη συνέχεια όμως αυτό φαίνεται ότι αλλάζει. Το project γίνεται εξωστρεφες, πιο φωτεινό, ερχόμενο ολοένα και περισσότερο σε μια επαφή με το όλον και νιώθω οτι υπάρχει η ανάγκη να αποτυπωθεί μία κατάσταση που συμβαίνει ήδη γύρω μας χωρίς να το καταλαβαίνουμε.

-Απ'ότι γνωρίζω μέσα στις συνθέσεις υπάρχει μία εκτεταμένη χρήση field recordings (αν και όχι άμεσα αναγνωρίσιμα πολλές φορές).Πώς συνδέεται η καταγραφή του χώρου με την μουσική και την τέχνη γενικότερα για σένα;

Υπάρχει κρυμμένη μουσικότητα και ρυθμικότητα στις ηχογραφήσεις τοπίου. Σε μια τέτοια ηχογράφηση μπορούν να απομονωθούν ήχοι και μελωδίες για να χρησιμοποιηθούν εξ ολοκλήρου ως ηχητική παλέτα για πειραματικές ή και πιο χορευτικές συνθέσεις. Επίσης η λογική να τοποθετείς τη σύνθεση σου εντός ενός ηχητικου τοπιου που θα ήθελες να αναπαραχθεί ή να δημιουργείς νέα τοπία συνδιάζοντας ήχους από τελείως διαφορετικά μέρη τα οποία δε θα μπορούσαν να υπάρξουν είναι κάτι που με ενδιαφέρει. Άλλωστε στη μουσική μας μπορούμε να ορίσουμε τα πράγματα όπως εμείς θέλουμε. Ταξιδεύουμε σε υπαρκτά και ανύπαρκτα μέρη.

-Σαν συνέχεια στην προηγούμενη ερώτηση ποιά είναι η σχέση σου με το σινεμά;Πώς και κατα πόσο δηλαδή η οπτική καταγραφή τόσο χώρων όσο και ανθρώπων και αντικειμένων επιρρεάζει ή εμπνέει μια ηχητική σύνθεση-καταγραφή;

Η εικόνα με συγκινεί. Ένα ωραίο πλάνο, η σπουδαία φωτογραφία, ο ρυθμός-συμβολισμός μιας οπτικής καταγραφης μπορούν να με καθηλώσουν. Τα αντικείμενα,οι άνθρωποι,τα χρώματα,η υφή,ο

θα έλεγα ότι προσπαθώ για μια πιο συναισθηματική προσέγγιση στον θόρυβο, εντάσσοντας πιο δυναμικά στις συνθέσεις μου στοιχεία που πάντα με απασχολούσαν και τα σκαλίζω συνεχώς, την επανάληψη, τα φωνητικά, τον εξωτισμό, τώρα πια πιο στοχευμένα....

-Θα ήθελες να μοιραστείς κάτι που άκουσες τελευταία και σου τράβηξε την προσοχή(είτε κάτι νέο,είτε κάτι παλαιότερο);

Θα προσπαθήσω να μην επιδοθώ πάλι σε ακατάσχετο namedropping, αλλά με προκαλείς.. Τον τελευταίο καιρό ακούω πολύ αρχειακές ηχογραφήσεις από Folkways Records και Ocora από τέλη 60's. Ταυτόχρονα, λιώνω, όσο μπορώ, τους καταλόγους των Sublime Frequencies, Artetetra, Discrepant, Mutamassik, Tibetan Red, Gonzo, M. Geddes Gengras, Torturing Nurse καθώς και μια συνεχόμενη ροή κυκλοφοριών από τη Βαλκανική και πρώην Σοβιετική σύγχρονη noise σκηνή που,νομίζω θα συμφωνήσεις, έχει πολύ ενδιαφέρον καθώς προκύπτει από περιοχές σε διαρκή αναβρασμό, project που διαμορφώνονται σε συνθήκες αντίστοιχες με αυτές που ζούμε και έχει ενδιαφέρον να παρατηρήσει κανείς την τοποθέτηση και την εξέλιξη τους.

-Κάτι για το κλείσιμο;

Είμαι χαρούμενος που έχω γνωρίσει ανθρώπους με τους οποίους μοιραζόμαστε ιδέες και καταστάσεις.Το γεγονός ότι συνεργαζόμαστε με την E.D.A. στα πλαίσια του diy, την παρουσία κόσμου που παρακολουθεί περίεργες μουσικές και στηρίζει,αυτοοργανωμένους χώρους που έχουν "ανοίξει" και φιλοξενούν διαφορετικές συναυλίες, μακριά από μόδες και συμφέροντα, όλα αυτά είναι θετικά.
Φυσικά για όσα θετικά, υπάρχουν και τα αρνητικά αλλά αυτό είναι άλλη κουβέντα για πιο φρη πρες φάση..
Σε ευχαριστώ για τις ενδιαφέρουσες ερωτήσεις που μου έδωσαν την ευκαιρία να μιλήσω για τη δουλειά μου, εις το επανιδείν.

Δισκογραφία Grim Machine:

Albums:

-Decay (20I3)
(CDr, Concrete Noise)
-Still lives (20I3)
(CDr, Concrete Noise)
-Heterodoxa/Une Totale Midnight Chamber Music (20I7)
(c.60 cassette, E.D.A. Records/E.C.T.)
-Ghost industrial (20I7)
(c.60 cassette, E.C.T.)
-Hisss tape (20I8)
(c.60 cassette, Concrete Noise, E.C.T.)

Συμμετοχές:

-V.a. Soundtrack From The Ruins Of Europe (20I8)
(Συμμετοχή με τα κομμάτια "Колыма/Kolyma" και "Irony Age")

Επικοινωνία:
soundcloud.com/grim_machine

Grim Machine live at Kallidromiou 94, 27.0I.I8

όσον αφορά στις κυκλοφορίες, το αισθητικό κομμάτι, οι εικόνες, το χρώμα, η γραμματοσειρά όσο και η επιλογή των τίτλων και του format, συμπληρώνουν την συνολική εικόνα, μαζί με το ηχητικό κομμάτι. Είναι στην ουσία αναπόσπαστα μέρη ενός αντικειμένου. Φετιχισμός, το ξέρω...

-Θα ήθελες (συνεχίζοντας στην παραπάνω ερώτηση) να μου πεις δύο λόγια για το πώς στήθηκε το κομμάτι του G.M. στο οπτικό-ηχητικό live "Kino-Bruitisme" (27/0I/I8);

Το Kino-Bruitisme ήταν ένα δρώμενο που συνδιοργανώσαμε με HCT και d E στην Υπόγα της Καλλιδρομίου και αποτελείτο από 3 οπτικοακουστικά σετ. Η δική μου συμμετοχή ήταν ένα cut-up video που έφτιαξα βασισμένο στο BEGOTTEN του E. Elias Mehrige, πάνω στο οποίο έπαιξα αυτοσχεδιάζοντας. Στο video στήθηκε μια πιο αφηρημένη εκδοχή της ιστορίας που διαδραματίζεται στην ταινία, χρησιμοποιώντας καρέ αλλά και ολόκληρα αποσπάσματα, κάνοντας μια διασκευή ουσιαστικά μέσα από το ίδιο το σώμα της ταινίας. Ήταν σημαντικό για μένα να μην έχω προετοιμάσει τίποτα για το μουσικό κομμάτι, οπότε και να βιώσω σε πραγματικό χρόνο το αποτέλεσμα μαζί με τον ήχο.Προσπάθησα να μην ακολουθήσει ο ήχος την αφηγηματική ροή του video, να μην ντύσει δηλαδή τις εικόνες, αλλά να αποτελέσει μια ισότιμη δύναμη έτσι ώστε το τελικό αποτέλεσμα να είναι ένα νέο «έργο».
Ελπίζω να συνεχιστεί αυτή η απόπειρα συνδυασμού οπτικοακουστικών μέσων ζωντανά, ένα Kino-Bruitism 2 ίσως, και να συμμετέχει κι άλλος κόσμος που έχει να προτείνει ιδέες στο θέμα ήχος-εικόνα.

-Οι live εμφανίσεις πώς επηρεάζουν την ροή του G.M. μέσα στα χρόνια; Το performance είναι κάποια από τις βάσεις του;

Οι ζωντανές εμφανίσεις είναι πολύ σημαντικές, χαράσσουν μια πορεία και με εξελίσσουν. Εφόσον το αναφέρεις, αν το δω από μακριά, θα έλεγα ότι βρίσκομαι στα όρια της performance, χωρίς να έχω τέτοια πρόθεση, καθώς βασίζομαι στον αυτοσχεδιασμό και με αυτόν τον τρόπο μοιράζομαι όχι μόνο το υλικό μου αλλά αισθάνομαι ότι εκθέτω την παρουσία μου ολοκληρωτικά σε όσους τυχαίνει να παρευρίσκονται.. Σε κάθε live, επειδή χρησιμοποιώ μικρόφωνα επαφής για live looping, ακουστικά όργανα και μικροαντικείμενα από τα οποία, με διάφορους τρόπους, παράγω ήχο, υπάρχει επίσης έντονο το στοιχείο της σωματικότητας.Αυτό που προσπαθώ να προσεγγίσω παίζοντας ζωντανά, είναι ο εσωτερικός ρυθμός που υπάρχει στον θόρυβο, μια ροή με παλμό, χωρίς beat ή μελωδία, αυτό που εγώ νιώθω ως πρωτόλεια δυναμική των ήχων και η συνοχή της αλληλουχίας τους.Αυτή η αναζήτηση προχωράει σε πεδία σχετικά με την βιωματική εμπειρία του ακούσματος και το ρυθμικό ορμέμφυτο που έχουμε όλοι αλλά και με το μοίρασμα.Ο αυτοσχεδιασμός είναι ένα εργαλείο σ' αυτή την προσπάθεια, επειδή δραστηριοποιεί και οξύνει τις αισθήσεις με όλο το ρίσκο που περιέχει.Πάνω απ' όλα όμως είναι για μένα ένα παιχνίδι, μια μικρή τελετή/πρόσκληση για συμμετοχή στο σπάσιμο της ροής της κανονικότητας.

-Υπάρχει κάτι συγκεκριμένο που να ετοιμάζεται τον προσεχή καιρό;

Σε συνέχεια της τελευταίας δουλειάς ασχολούμαι με την επερχόμενη με άξονα ένα βασικό πυρήνα από τεχνητές ηχογραφήσεις τοπίου,κατασκευασμένα ηχοτοπία,όπου το όριο μεταξύ φυσικού και τεχνητού είναι ρευστό.

οπτικός θόρυβος, μπορούν να εμπνεύσουν με διαφορετικό τρόπο από τον προφανή μια ηχητική σύνθεση. Μου αρέσει η πιο αφηρημένη-συναισθητική προσέγγιση στο πώς να συνοδεύσεις ένα οπτικό θέμα.

-Όντας ένα project συχνά οπτικοακουστικό (βλ. π.χ. "Sentimental punk #27"), το d E πώς επιρρεάζεται από την οπτική σύνθεση στο θέμα της μουσικής/ηχητικής σύνθεσης; Για σένα ο ήχος είναι ένα είδος soundtrack που ακολουθεί και "ντύνει" την εικόνα ή ένας παράλληλος χώρος με αυτόν που προβάλλεται εκείνη την στιγμή;

Όταν ξεκΪνησα να παρουσιάζω οπτικοακουστικά performance είχα καταλήξει ότι θέλω να υπάρχει μια δυναμική σχέση μεταξύ εικόνας-ήχου. Σε ένα βαθμό, μπορείς να πεις το αποτέλεσμα είναι στη λογική του soundtrack χωρίς να θέλω το ηχητικό αποτέλεσμα να βγαίνει πιο "μπροστά" από την εικόνα.Γενικά τα video που επιλέγω ή μου προτείνουν να παίξω ως τώρα είναι συνήθως abstract φόρμας, δίχως εμφανή αφήγηση, και κάτι που γουστάρω σε τέτοιες φάσεις είναι να νιώθω ότι εκείνη τη στιγμή αυτοσχεδιάζω μαζί με τον δημιουργό του βίντεο.

-Παρατηρώντας την πορεία του d E ως project που εμφανίζεται ζωντανά, βλέπουμε μία λογική περιορισμένων-συγκεκριμένων ζωντανών εμφανίσεων μέχρι σήμερα.Θα ήθελες να αναφερθείς εν συντομία σε αυτές;

Είχα την τιμή και τη χαρά να ξεκινήσω τις εμφανίσεις μου απο το Cinemarian, το Ίδρυμα 2.I4, τη Villa Ζωγραφου, το χώρο Υπογείως της Καλλιδρομίου 94 και στην έδρα της Επιτροπής για τη Κατάργηση του 2Ιου Αιωνα. Εκτός Αθήνας στο υπογειο του Sticky Fingers στη Πάτρα και στα Spektrum και Kotti-Shop στο Βερολίνο.

-Για ποιό λόγο έχει προκύψει αυτός ο περιορισμένος αριθμος εμφανίσεων; Είναι κάτι που αλλάζει σιγά σιγά ή θα αλλάξει στο μέλλον;

Θεωρώ ότι είναι καλό να κάνεις live όταν έχεις κάτι να πεις.Επίσης το μέρος που διαλέγεις να παρουσιάσεις τη δουλειά σου, με ποιά project θα εμφανιστείς ή ακόμα το τι θα γράψεις σε ένα δελτίο τύπου, έχει να κάνει με την αισθητική σου ως καλλιτέχνης, αλλά και ως άνθρωπος.
Αυτά καλό είναι να μη γίνονται βιαστικά.Σίγουρα, πάντα θα γίνονται λάθη, αλλά σημασία έχει όλα αυτά να μετατρέπονται σε γνώση για το μέλλον.

-Ως τώρα έχεις κυκλοφορήσει δύο ολοκληρωμένες δουλειές σε κασσέτα ενώ έχεις συμμετάσχει και με δύο κομμάτια σε αντίστοιχα δύο συλλογές. Ποιά είναι τα σχέδια σου στο θέμα κυκλοφοριών; Έχεις κάτι έτοιμο να κυκλοφορήσει τον επόμενο καιρό;

Σε αυτη τη φαση θελω να παρουσιασω τη δουλεια μου ζωντανα, εκτος Αθηνας και στο εξωτερικο. Ολο αυτο διαστημα καταληγω σιγα σιγα στο κεφαλι μου και για την επερχομενη δουλεια και αδημονω να ξεκινησω τη παραγωγη του επομενου αλμπουμ.

-Θα ήθελες να προσθέσεις κάτι για το κλείσιμο;

Θα ήθελα να ευχαριστήσω πολύ τους ανθρώπους που με στήριξαν στο να ξεκινήσω αυτή τη διαδρομή και τους

χώρους που φιλοξένησαν το project μου στα πρώτα του βήματα.Υπάρχουν ακόμα άνθρωποι εκεί έξω που έχουν μεράκι να στήνουν labels, zines, events σε diy λογική και καλλιτέχνες που θέλουν να έρθουν σε επαφή, να συνεργαστούν σε μια λογική άτυπης κοινότητας, με υψηλά standards δίχως ποζεριλίκια και ανταγωνιστικές συμπεριφορές.

Δισκογραφία d E:

Albums:

-d E (2016)
(c.46/c.50 cassette, E.D.A. records)

-Cognition (2017)
(c.20 cassette, E.D.A. records/E.C.T.)

Συμμετοχές:

-V.a. Συνθετικό παράγωγο #731 (2015)
(συμμετοχή με το κομμάτι "Parture 168.0")

-V.a. Disjecta Membra #1 (2016)
(συμμετοχή με το κομμάτι "lim")

-V.a. 2018 Balkan experimental survey-Post industrial culture series (2018)
(συμμετοχή με το κομμάτι "Cognition II ")

Επικοινωνία:

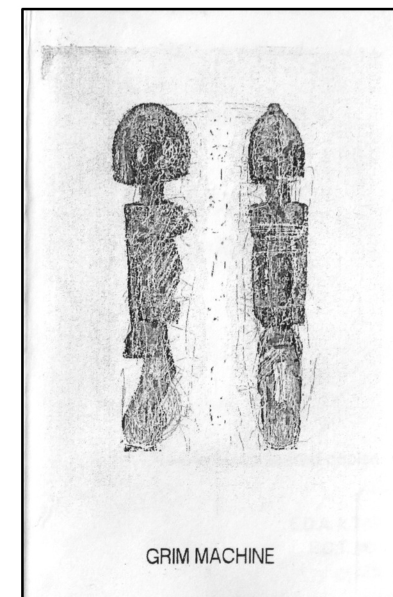
de-01.bandcamp.com/
facebook.com/de0II/

κι έτσι η εξέλιξη έχει να κάνει και με την προσέγγιση μου σε τεχνικά ζητήματα που προκύπτουν. Για την ώρα, έχω καταλήξει στο ότι εφόσον στο κομμάτι του live με ενδιαφέρει ο απόλυτα ελεύθερος συνειρμός και καταλήγουν να είναι αμιγώς αυτοσχεδιαστικά, μέσα από τις κυκλοφορίες μπορώ να καταπιαστώ με θέματα που με απασχολούν όσον αφορά στον ήχο και να χρησιμοποιήσω εξωτερικά ερεθίσματα με δημιουργικό τρόπο, δίνοντας χρόνο και χώρο σε κάθε ιδέα.. Για παράδειγμα, στην τελευταία κυκλοφορία, HISSS TAPE, η ιδέα στο μουσικό σκέλος ξεκίνησε από μια σειρά ηχογραφήσεων εξωτερικού χώρου προς μελλοντική χρήση σε samples και συνέπεσε με την ανάγνωση της Φιλοσοφίας του Άχρηστου του Λεοπάρντι.Ουσιαστικά πρόκειται για μια καταγραφή/συλλογή φυσικών και τεχνητών ήχων από διάφορες πηγές, αποσπασματικών και τοποθετημένων έτσι ώστε να μην είναι ξεκάθαρο από που προέρχονται, με σκοπό, χάνοντας την αρχική τους υπόσταση, να επανακαθορίζονται ως ελεύθεροι γυμνοί ήχοι για να αποτελέσουν ισότιμα μέλη μιας συνολικής σύνθεσης.
Συνυπάρχουν αρχειακές ηχογραφήσεις ενδοεπικοινωνίας μαχητικών του Β Παγκόσμιου, κινούμενα σχέδια,τελετές Μασσάι, μουσική από παιδιά, καζανάκι από γνωστό μπαρ των Εξαρχείων, μπουλντόζες, μια ροζ φλογέρα, ένας σκύλος κ.α.. Επιπλέον, και για να επιστρέψω στην ερώτησή σου, το artwork στο εσώφυλλο της κασέτας το έχει κάνει η 9χρονη κόρη μου και είναι η μοναδική φορά που κάποιος άλλος έχει βάλει χέρι, οπότε, νομίζω, εξελίσσομαι..!

-Απ' ότι γνωρίζω ασχολείσαι επίσης παράλληλα με τη ζωγραφική και το collage. Θα έλεγες ότι στοιχεία ή ιδέες περνούν από τη μία ενασχόληση στην άλλη;

Πολύ ενδιαφέρουσα ερώτηση. Αν ξεχωρίσω την δημιουργία ήχων και εικόνων, στα πολύ βασικά, το πρωταρχικό κοινό χαρακτηριστικό είναι ότι πρόκειται για δυο διαδικασίες.Υπάρχουν πολλές ομοιότητες, όπως το στοιχείο του αυθορμητισμού και της διαχείρισης του τυχαίου. Το σημαντικό και στις δυο είναι ο τρόπος με τον οποίο μια αρχική ιδέα, ένα μοτίβο εξελίσσεται δομικά, πώς εμπλουτίζεται με επίπεδα και ποιότητες, και πώς τελικά καταλήγει μια συνολική σύνθεση να αποτελείται από ετερόκλιτα αποσπασματικά στοιχεία.Θα έλεγα ότι το βασικό ζητούμενο είναι η διερεύνηση της ισορροπίας μέσα από την δυσαρμονία,κατά το λατινικό concordia discors.

-Ποιά είναι η σχέση εικόνας/ήχου στο project; Ρωτάω τόσο για το live όσο και σε μία κυκλοφορία.

"Heterodoxa/Une Totale Midnight Chamber Music" (E.D.A. Records/E.C.T.)

Εκτός από τις μουσικές που παίζουμε, μοιραζόμαστε ακροάσεις και προβληματισμούς, τα ερεθίσματα μας και μια κοινή αγάπη για τον αυθορμητισμό στην έκφραση το οποίο μου δίνει ώθηση και δύναμη.
Τελευταία παλεύουμε και μια Post punk/πειραματική μπάντα με παλιούς φίλους.

-Ποιες είναι οι επιρροές του Grim Machine ως project;

Τίποτα, όλα βγαίνουν από μέσα μου αβίαστα. Χα! Σίγουρα έχουν επηρεάσει τα πιο επίμονα και εντατικά ακούσματα, οι παρελθοντικες αλλά όχι παρελθούσες εμμονές μου με Japanoise, PSF, γενικά Ιαπωνία, απο Gutai μέχρι Ufo or Die, νομίζω ότι πρόκειται για ένα σπάνιο μίγμα φιλτραρίσματος δυτικών επιρροών, παραδοσιακών καταβολών και αχαλίνωτης ακραιότητας που καταλήγει να γίνεται γοητευτικά αλλόκοτο αλλά και οικείο συνάμα.. Αντίστοιχα με έχει αγγίξει και η ευρωπαϊκή noise industrial σκηνή του 80, με το πάθος και την ατμόσφαιρα αθωότητας και παρακμής, σχήματα όπως Etant Donnes, Metgumbnerbone, Etat Brut, αν και αποφεύγω τη μοιρολατρική νοσταλγία για τα περασμένα που χαρακτηρίζει χιπ αναβιώσεις. Επίσης, η σταδιακή μου ενασχόληση με πιο «σοβαρές» μουσικές, κυρίως την musique concrete, καθώς και το ιδιωματικό προσωπικό σύμπαν μουσικών σαν τους Ghedalia Tazartes και Michael Snow. Και αλλά πολλά, θα μπορούσα να συνεχίσω επ' αόριστον, καθώς όλα τα ακούσματα μου φιλτράρονται μάλλον ασυνείδητα πια....

-Εκτός των ηχητικών επηρεασμών, τι άλλο θα έλεγες ότι έχει διαμορφώσει αισθητικά το G.M.;

Αρχικά, και όσο κλισέ κι αν ακούγεται, η Αθήνα, το αστικό περιβάλλον και ο τρόπος ζωής μου μέσα σε αυτό. Επίσης το να βλέπω μέσα απ τα μάτια των παιδιών μου τη μουσική και την τέχνη γενικά ως παιχνίδι και πεδίο απόλυτης πηγαίας έκφρασης. Εκτός καθημερινής πραγματικότητας, θα αναφέρω λίγα από όλα όσα είναι σημαντικά, την Art Brut, τον Jean Dubbufet στα εικαστικά αλλά και τα μουσικά του πειράματα, τον Asger Jorn, κυρίως για την τοποθέτηση του απέναντι στην τέχνη, με αιρετική πίστη αλλά και χιούμορ, τον Πρωτογονισμό, τις εθνολογικές μουσικές και την λαϊκή τέχνη γενικότερα, ως φόρμες απλές και ουσιώδεις, ελεύθερες από το απόβαρο της καλλιτεχνικής επίφασης, που κρατούν όμως μέσα τους ζωντανά μυστήριο και μύθο.

-Έχοντας ακούσει την πλειοψηφία των δουλειών σου ως G.M. μου έχει κάνει ιδιαίτερη εντύπωση η παραλληλότητα δύο στοιχείων. Από την μία υπάρχει μία αισθητική συνέχεια και η μία κυκλοφορία με οδηγεί σαν ακροατή στην επόμενη με έναν τρόπο, από την άλλη όμως υπάρχουν εκ διαμέτρου αντίθετα στοιχεία ανάμεσα στην λογική π.χ. του "Decay" σε σχέση με το "Ghost industrial" ή με το "Hisss Tape".Πέρα από το φυσιολογικό, ότι εξελίσσεται το project μέσα στα χρόνια, ποιος άλλος παράγοντας θα έλεγες ότι οδηγεί σε αυτό;

Επειδή είναι ένα άκρως προσωπικό πόνημα, έχει περάσει από διάφορα στάδια όπως σωστά αναφέρεις. Ο πρώτες κυκλοφορίες (Decay-Still Lives), λόγω συναισθηματικής φόρτισης την περίοδο που έγιναν, είναι πιο εξπρεσιονιστικές και λιγότερο εγκεφαλικές, μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο του noise, πιο harsh από τις τελευταίες.Μια κοινή αφετηρία σε όλες τις κυκλοφορίες είναι ότι περιέχουν κομμάτια από ζωντανές ηχογραφήσεις

GRIM MACHINE

Ως θορυβοποιό και πειραματικό project το Grim Machine μετρά πλέον σχεδόν πέντε χρόνια ύπαρξης και κίνησης στον χώρο της Αθήνας (με σποραδικές εμφανίσεις μέσα στα χρόνια επίσης, εκτός Αθήνας).
Η συζήτηση με τον G.M. (Αλέξανδρος Μ.), που ακολουθεί, είναι μία προσπάθεια αποτύπωσης των βασικών ιδεών-αξόνων του G.M. και πραγματοποιήθηκε τον Φλεβάρη του 2018.

Καλησπέρα Αλέξανδρε, θα ήθελες να μου πεις κάποια πρώτα λόγια για το Grim Machine; Πώς προέκυψε ως project;

Γειά σου Ίωνα. Ως Grim Machine ξεκίνησα να ηχογραφώ το καλοκαίρι του 2013, μέσα στην κρίση και την σαπίλα που τότε αναδυόταν σε όλο της το μεγαλείο (βλ. Χρυσή Αυγή, δολοφονία Π. Φύσσα,καταστολή/κλείσιμο καταλήψεων). Ουσιαστικά αποτέλεσε ένα προσωπικό όχημα αυθόρμητης έκφρασης ακραίων συναισθημάτων. Προϋπήρχαν κάποιες ηχογραφήσεις κάτω από αυτό το όνομα από το 2007-8, οι οποίες ποτέ δεν χρησιμοποιήθηκαν.. Ο Ιάσωνας(ps stamps back) μου έδωσε το πρώτο πάτημα να παίξω live και ταυτόχρονα άρχισα να βγάζω μόνος μου τις πρώτες δουλείες σε CD-r για μοίρασμα.....Από τότε μέχρι τώρα έχω παίξει σε διάφορες συναυλίες σε αυτο-οργανωμένους χώρους και έχω κυκλοφορήσει πέντε ολοκληρωμένες δουλειές, τις 3 τελευταίες σε κασέτα στο E.D.A/ E.C.T. label και μέσα από αυτό έχω γνωρίσει πολύ ενδιαφέροντες ανθρώπους.

Grim Machine live at Villa Zografou 21.01.17

-Παλαιότερα σε τι άλλα σχήματα έχεις συμμετάσχει και ποια ήταν η ηχητική τους κατεύθυνση;

Από τα μέσα της δεκαετίας του 90 συμμετέχω σε σχήματα με diy λογική, κάνοντας φωνητικά, ξεκινώντας από τους Pickman's Model, με darkwave αναφορές και post punk ήχο, οι οποίοι εξελίχθηκαν αργότερα στους Straitjacket Fit, πιο πειραματικό punk/ post hardcore, μπάντα με την οποία ήμασταν για αρκετά χρόνια δραστήριοι στην diy σκηνή. Πέραν αυτών, έχω υπάρξει μέλος στους Ατοπία και Σάρκα στο Ζώο και έχω κάνει συνεργασίες με KGB, TUG, One Alpha...

-Με τον θόρυβο πως ήρθες σε επαφή; Τον εντάξατε πρακτικά μέσα σε κάποιο από τα παραπάνω σχήματα ή ήταν κάποια "προσωπική" ενασχόληση που αναπτύχθηκε μέσα στα χρόνια;

Με τον θόρυβο ήρθα σε επαφή ως ακροατής σταδιακά.Αρχές 90's ψάχνοντας με εφηβικό ενθουσιασμό τα κινήματα του Dada και του Φουτουρισμού, έπεσα πάνω στα ηχητικά έργα του Russolo, τα φωνητικά ποιήματα του Hugo Ball, σοκ.. Αργότερα τα ακούσματά μου αναπτύχθηκαν μέσα από πειραματικές προσεγγίσεις του πανκ ροκ (θυμάμαι ξεκάθαρα την πρώτη φορά που άκουσα Naked City) και ταυτόχρονα δειλά-δειλά μέσα από την εξερεύνηση σε πιο περίεργα μουσικά φαινόμενα, free jazz, ηλεκτροακουστικές συνθέσεις, ελεύθερος αυτοσχεδιασμός.Ο φίλος μου ο Μανώλης έφερνε αντεγραμμένα cd με noise, ανταλλάσσαμε sludgiές, ακούγαμε ταυτόχρονα grind και Dolphy, οσο πιο ακραιο τόσο πιο πολύ με ενθουσίαζε και αναπόφευκτα μετά διετέλεσα για μια μεγάλη περίοδο υπό γιαπωνέζικη κατοχή, Violent Onsen Geisha, Mechanization Takes Command, Hanatarash, άστα....
Ηχητικά πειράματα έκανα μόνος μου από την περίοδο που με τους άλλους παίζαμε νταρκίλες. Μη έχοντας γνώση κάποιου οργάνου ένιωθα πάντα ελεύθερος να πειραματιστώ, ηχογραφούσα στο σπίτι με μαγνητοφωνάκι, βόμβους από κιθάρα και αυτοσχέδια κρουστά, φυσικούς ήχους, σιγά-σιγά πήρα και μια λουπιέρα, ενα πληκτράκι, έτσι έγραφα άπειρα σπιτικά sessions καψίματος σε κασέτες που ποτέ δεν είχαν κανένα λόγο να βγουν προς τα έξω αλλά πάντα με οδηγούσαν σε επόμενες περιπέτειες.

Κάποια από αυτά τα πειράματα πήραν τη θέση τους στο δεύτερο άλμπουμ των Straitjacket Fit, Lies, περισσότερο πια ως δουλειά στο στούντιο, που κατέληξε να ενσωματωθεί στα κομμάτια. Από κει και πέρα άρχισα να δουλεύω πιο σοβαρά με σκοπό να μην πετάω μόνο αλλά και να μαζεύω..

-Τώρα με τι άλλα project ασχολείσαι παράλληλα (εκτός του G.M.);

Το 2005 βρέθηκα στην Αθήνα με τον Χάρη (hellAsh) και αρχίσαμε να τζαμάρουμε εναλλάξ στα σπίτια μας.Πλατεία Βάθης-Εξάρχεια και πάλι πίσω, κουβαλώντας διάφορα συμπράγκαλα πέρα-δώθε και πολύ χαρά, δημιουργήθηκαν οι Black Faun, σχήμα με το οποίο είμαστε ακόμα ενεργοί, αν και βρισκόμαστε κυρίως για να παίξουμε live αφού ο Χάρης είναι μόνιμα εκτός Ελλάδας..
Παρ'ολ'αυτα είναι ένα σχήμα που εξελίσσεται ηχητικά παράλληλα με την προσωπική πορεία του καθενός μας, αλλάζοντας αδιάκοπα μορφή αλλά με σταθερό χαρακτήρα, από ανορθόδοξα παιξίματα με ακουστικά όργανα μέχρι abstract noise. Κάθε φορά έχει ενδιαφέρον η χημεία που προκύπτει.Έχουμε στα σκαριά μια κυκλοφορία με πρόσφατα ηχογραφημένο live υλικό..
Από την αρχική περίοδο πάντως υπάρχουν πάνω από 100 ώρες ηχογραφήσεων.
Το βασικό μου σχήμα εδώ και σχεδόν δυο χρόνια είναι με τον σαξοφωνίστα Περσέα Ρίζο,οι The Zyklons, ένα ντουέτο ελεύθερου αυτοσχεδιασμού με πνευστά, πλήκτρα και διάφορα αντικείμενα, ιδιοκατασκευες και παιδικά παιχνίδια. Ενώ ξεκινήσαμε ως τρίο μαζί με τύμπανα (Βαγγέλης), έχουμε καταλήξει οι δυο μας ανοιχτοί στην ιδέα διαφορετικών συμμετοχών καθώς όλο το υλικό που προκύπτει είναι από συνεχή αυτοσχεδιασμό.